

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3222/2565

บริษัท ว.โจทก์ นาย น.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4, ป.วิ.อ. มาตรา 39, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 78, ป.วิ.อ. มาตรา 195, พ.ร.บ.จัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. 2499 มาตรา 4

ย่อ / หลักกฎหมาย

ความผิดตาม พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 เป็นคดีอาญา ความผิดต่อส่วนตัว เมื่อตามสำเนารายงานประจำวันเกี่ยวกับคดีมีใจความว่าตามที่บริษัท ว. โดย ร. ผู้รับมอบอำนาจได้ร้องทุกข์มอบคดีให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดีแก่ น. ผู้ต้องหาในความผิดตาม พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 ไว้นั้น บัดนี้ บริษัท ว. ไม่ประสงค์จะให้ พนักงานสอบสวนดำเนินคดีแก่ น. อีกต่อไป เนื่องจากได้ตกลงกับผู้ต้องหาจนเป็นที่พอใจแล้ว ผู้กล่าวหาจึงขอถอนคำร้องทุกข์ โดยมี ร. ลงชื่อในช่องผู้กล่าวหา ซึ่งตามบันทึกดังกล่าวแสดงว่า โจทก์ได้มอบอำนาจให้ ร. ไปถอนคำร้องทุกข์โดยไม่ดำเนินคดีแก่จำเลย ส่วนที่ ช. พยานโจทก์เบิกความในชั้นไต่สวนมูลฟ้องว่า พยานไปถอนคำร้องทุกข์ เนื่องจากพนักงานสอบสวนใช้เวลา ดำเนินคดีนาน พยานประสงค์จะนำเช็คมาฟ้องคดีด้วยตนเองนั้น นอกจากจะขัดแย้งกับข้อความใน สำเนารายงานประจำวันเกี่ยวกับคดีที่ระบุว่าผู้กล่าวหาได้ตกลงกับผู้ต้องหาจนเป็นที่พอใจแล้ว ยัง ปรากฏว่าโจทก์เพิ่งไปร้องทุกข์ให้ดำเนินคดีแก่จำเลยก่อนที่จะถอนคำร้องทุกข์เพียง 13 วันเท่านั้น คำเบิกความของ ช. ย่อมรับฟังไม่ได้ ดังนี้ เมื่อความผิดตาม พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการ ใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4 เป็นความผิดอันยอมความได้ตามมาตรา 5 การถอนคำร้องทุกข์ ดังกล่าวย่อมมีผลทำให้สิทธินำคดีอาญามาฟ้องระงับไปตาม ป.วิ.อ. มาตรา 39 (2) ที่บัญญัติให้สิทธิ นำคดีอาญามาฟ้องระงับไปในคดีความผิดต่อส่วนตัวเมื่อได้ถอนคำร้องทุกข์ ถอนฟ้อง หรือ ยอมความกันโดยถูกต้องตามกฎหมาย โจทก์จึงไม่มีอำนาจฟ้อง

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ศาลชั้นต้นไต่สวนมูลฟ้องแล้ว เห็นว่า คดีมีมูล ให้ประทับฟ้อง จำเลยให้การรับสารภาพ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตาม พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4 การกระทำของจำเลย เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 รวม 10 กระทง จำคุกกระทงละ 18 วัน รวมจำคุก 180 วัน จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กระทงละ กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 90 วัน โจทก์และจำเลยอุทธรณ์ โดย ผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาตให้โจทก์อุทธรณ์ในปัญหา ข้อเท็จจริง ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิด อันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4 (1) (2) (3) (4) (ที่ถูกลงโทษตาม มาตรา 4 (1) (2) (3) (4) (5)) จำคุกกระทงละ 6 เดือน ลดโทษให้กระทงละกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คง

จำคุกกระทงละ 3 เดือน รวม 10 กระทง เป็นจำคุก 30 เดือน นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลอุทธรณ์อนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยในประการแรกว่า สิทธินำคดีอาญามาฟ้องของโจทก์ระงับไปหรือไม่ เห็นว่าความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 เป็นคดีอาญาความผิดต่อส่วนตัว เมื่อตามสำเนารายงานประจำวันเกี่ยวกับคดีมีใจความว่า ตามที่บริษัท ว. โดยนายรามจันตรา ผู้รับมอบอำนาจได้ร้องทุกข์มอบคดีให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดีแก่นายนพสรผู้ต้องหาในความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 วัณนั้นบัดนี้ บริษัท ว. ไม่ประสงค์จะให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดีแก่นายนพสร อีกต่อไป เนื่องจากได้ตกลงกับผู้ต้องหาจนเป็นที่พอใจแล้ว ผู้กล่าวหาจึงขอถอนคำร้องทุกข์ โดยมีนายรามจันตรา ลงชื่อในช่องผู้กล่าวหา ซึ่งตามบันทึกดังกล่าวแสดงว่าโจทก์ได้มอบอำนาจให้นายรามจันตรา ไปถอนคำร้องทุกข์โดยไม่ดำเนินคดีแก่จำเลย ส่วนที่นายชานดิฟ พยานโจทก์เบิกความในชั้นไต่สวนมูลฟ้องว่า พยานไปถอนคำร้องทุกข์ เนื่องจากพนักงานสอบสวนใช้เวลาดำเนินคดีนาน พยานประสงค์จะนำเช็คมาฟ้องคดีด้วยตนเองนั้น นอกจากจะขัดแย้งกับข้อความในสำเนารายงานประจำวันเกี่ยวกับคดี ที่ระบุว่าผู้กล่าวหาได้ตกลงกับผู้ต้องหาจนเป็นที่พอใจแล้ว ยังปรากฏว่าโจทก์เพิ่งไปร้องทุกข์ให้ดำเนินคดีแก่จำเลยก่อนที่จะถอนคำร้องทุกข์เพียง 13 วันเท่านั้น คำเบิกความของนายชานดิฟ ย่อมรับฟังไม่ได้ ดังนี้ เมื่อความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4 เป็นความผิดอันยอมความได้ตามมาตรา 5 การถอนคำร้องทุกข์ดังกล่าวย่อมมีผลทำให้สิทธินำคดีอาญามาฟ้องระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 39 (2) ที่บัญญัติให้สิทธินำคดีอาญามาฟ้องยอมระงับไปในคดีความผิดต่อส่วนตัวเมื่อได้ถอนคำร้องทุกข์ ถอนฟ้อง หรือยอมความกันโดยถูกต้องตามกฎหมาย โจทก์จึงไม่มีอำนาจฟ้อง ที่ศาลล่างทั้งสองพิพากษาลงโทษจำเลยในความผิดตามพระราชบัญญัติดังกล่าวนั้น เป็นการไม่ชอบ ปัญหานี้เป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย แม้จะมีได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วโดยชอบในศาลชั้นต้นก็ตาม จำเลยย่อมมีสิทธิยกขึ้นอ้างในชั้นอุทธรณ์และฎีกาได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225 พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแพ่งต่งชั้น ศาลแพ่งพระโขนง ศาลแพ่งมีนบุรี ศาลอาญาต่งชั้นศาลอาญาพระโขนง และศาลอาญามีนบุรี พ.ศ. 2562 มาตรา 10 และพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. 2499 มาตรา 4 ฎีกาของจำเลยในข้อนี้ฟังขึ้น และเมื่อวินิจฉัยดังกล่าวแล้ว จึงไม่จำต้องพิจารณาฎีกาของจำเลยในข้ออื่นอีกต่อไป เพราะไม่ทำให้ผลคดีเปลี่ยนแปลง พิพากษากลับ ให้ยกฟ้อง

องค์คณะ

สุริยง ลิ้มสิทธิรันนท์ · เจริญดนัย ธรรมดุษฎี · สนิท ตระกูลพรายงาม

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/3222/2565>